

شماره ۱۰۶، بهار ۱۳۹۴

صص: ۱۹۷~۲۰۸

بررسی اثر چند مولتی آنژیم و سطح مواد مغذی جیره بر عملکرد و صفات لاشه جوجه‌های گوشتی

علی نوبخت (نویسنده مسئول)

عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه.

سعید ضیایی

دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم دامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه.

علی رضا صفامهر

عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه.

تاریخ دریافت: اردیبهشت ۹۲ تاریخ پذیرش: مرداد ۹۲

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۴۳۲۰۶۶۰۷

Email: anobakht20@yahoo.com

چکیده

این آزمایش به منظور ارزیابی اثرات مکمل‌های آنژیمی و سطوح مواد مغذی در جیره بر عملکرد و کیفیت لاشه در جوجه‌های گوشتی انجام گرفت. تعداد ۲۸۸۵ قطعه جوجه‌گوشته یک روزه سویه راس ۳۰۸ (مخلوط نر و ماده) به صورت فاکتوریل ۲×۴ شامل دو سطح مواد مغذی (توصیه کاتالوگ سویه راس ۳۰۸ و ۵ درصد کمتر از توصیه کاتالوگ سویه راس ۳۰۸) و سه مولتی آنژیم تجاری (سافیزیم، کمین، کمبو و جیره بدون آنژیم)، در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۸ تیمار و ۳ تکرار (هر تکراردارای ۱۲ قطعه جوجه) از سن ۱۰ تا ۴۲ روزگی مورد آزمایش قرار گرفتند. نتایج آزمایش نشان داد که در دوره‌های آغازین، رشد و کل دوره، کاهش ۵ درصدی سطح مواد مغذی جیره نسبت به توصیه کاتالوگ سویه راس ۳۰۸، اثرات سوئی بر عملکرد جوجه‌ها نداشت ولی باعث افزایش درصد چربی بطنی گردید. استفاده از مکمل‌های آنژیمی در دوره آغازین نسبت به شاهد موجب بیهود عملکرد گردید در حالی که در دوره‌های رشد و کل، این اثرات مشاهده نگردید. مکمل‌های آنژیمی، اثرات معنی‌داری بر صفات لاشه نداشتند ($P > 0.05$). اثرات متقابل معنی‌داری بین سطح مواد مغذی و مکمل‌های آنژیمی در خصوص عملکرد و صفات لاشه جوجه‌ها مشاهده نگردید. به طور کلی نتایج این آزمایش نشان داد که کاهش ۵ درصدی مواد مغذی جیره جوجه‌های گوشتی نسبت به توصیه کاتالوگ سویه راس ۳۰۸ اثرات سوئی بر عملکرد نداشته و تنها موجب افزایش چربی بطنی می‌شود و استفاده از مکمل‌های آنژیمی مختلف نتوانست اثرات مثبتی بر عملکرد نهایی جوجه‌ها داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: جوجه گوشتی، پروتئین خام، عملکرد، مکمل آنژیمی.

Animal Science Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 106 pp: 197-208

Investigation the effects of different commercial multienzymes and nutrients levels of diets on performance and carcass traits of broilersBy: Ali Nobakht^{1*}, Saede Ziae² and Alireza Safahmehr¹^{1*},¹ Scientific membership of Islamic Azade University- Maraghe Branch²Graduated Student of Islamic Azade University- Maraghe Branch

Corresponding author email: anobakht20@yahoo.com, Tel: +989143206607

Received: May 2013**Accepted: July 2013**

This experiment was conducted to evaluate the effects of different commercial multi enzymes and nutrients levels of diets on performance and carcass traits of broilers. In this experiment 288 day old Ross – 308 broilers (male and female) were used as (2*4) factors include: Two levels of nutrients in diets (Ross- 308 nutrients recommendation and 5% less than Ross- 308 nutrients recommendation) and three multi enzymes (Saphizym, Kimin, Combo and control group) in a completely randomized design in 8 treatments, 3 replicates and 12 birds in each replicate from 10-42 days. The results showed that in starter, grower and finisher period, reducing 5% of diets nutrients levels less than Ross- 308 nutrients recommendation did not have any adverse effects on performance of broilers; however increased the abdominal fat percentage. In starter period using commercial enzymes improved the broilers performance, but in starter and finisher periods they could not positively affect the broilers performance. Commercial multi enzymes did not have any effects on carcass traits of broilers. Interaction between diets nutrients levels and multi enzymes did not have any significant effects on performance and carcass traits of broilers ($P>0.05$). The overall results indicated that in broilers, reducing 5% of diets nutrients levels less than Ross- 308 nutrients recommendation did not have any adverse effects on performance of broilers, however increase the abdominal fat percentage and using commercial multi enzymes did not have any positive effects on performance and carcass traits.

Key words: Broiler, Carcass traits, Crude protein, Multi enzymes.**مقدمه**

اغلب مواد مغذی مورد نیاز را بیشتر از مؤسسه‌های مثل انجمن تحقیقات ملی آمریکا (NRC) توصیه می‌کنند و در این خصوص افزایش وزن را بیشتر از مسائل اقتصادی و زیست محیطی مد نظر قرار می‌دهند (Nobakht et al., 2012).

مطالعات قبلی نشان داده‌اند که کاهش ۳ تا ۴ درصدی پروتئین جیره جوجه‌های گوشتی موجب اختلال در عملکرد و افت کیفیت لاش آنها شده است (Chen et al., 1998; Cowieson et al., 2000; Peric et al., 2002). در حالی که تعدادی از بررسی‌ها این کاهش عملکرد را تائید نمی‌کنند. بر اساس اظهارات این محققین، در صورت تأمین اسیدهای آمینه ضروری جیره‌های کم پروتئین با افزودن اسیدهای آمینه سنتیک، کاهش پروتئین خام جیره اثرات سوئی بر عملکرد و کیفیت لاش جوجه‌ها نخواهد داشت (Ferguson et al., 2002). در استفاده از جیره کم پروتئین نسبت به گروه شاهد (۱۹ تا ۲۰ درصد پروتئین خام در مقابل ۲۳ درصد پروتئین خام) به مدت ۲ هفته، عملکرد و کیفیت لاش جوجه‌ها کاهش یافت (Bharathidhasan et al., 2009).

خوارک مصرفی، بیشترین مقدار هزینه یک واحد پرورش جوجه گوشتی را به خود اختصاص می‌دهد که این هزینه امروزه حدود ۷۰ تا ۷۵ درصد می‌باشد. در این میان، پروتئین جیره جوهانترین قسمت آن محسوب شده و حدود ۳۰ درصد آن را شامل می‌شود. مصرف زیاد مواد مغذی به خصوص پروتئین علاوه بر گران نمودن جیره، می‌تواند سلامتی حیوان را تحت تأثیر قرار داده و دفع اسیدهای آمینه و متابولیت‌های آنها، آلودگی‌های زیست محیطی را موجب گردد (Nobakht et al., 2012). در جیره نقش مهمی در رشد، سلامتی و کیفیت لاش داشته و کمبود آن‌ها ضمن کاهش سطح اینمی، موجب اختلال در رشد و کاهش بازدهی گله می‌گردد (Bharathidhasan et al., 2009). بنابراین، تأمین بهینه سطح مواد مغذی جیره از جنبه‌های مختلف دارای اهمیت می‌باشد. برای تأمین نیازهای مواد مغذی جوجه‌ها از توصیه‌های مختلف استفاده می‌شود که یکی از آنها استفاده از سطح مواد مغذی پیشنهادی توسط راهنمای پرورش سویه‌ها می‌باشد (Cowieson et al., 2000). بررسی‌ها نشان می‌دهند که مؤسسه‌های تولید کننده جوجه‌های تجاری

با توجه به اهمیت تأمین مواد مغذی بر عملکرد و نیز هزینه خوراک، مشکلات زیست محیطی ناشی از دفع زیاد نیتروژن و سایر مواد مغذی، نقش مکمل‌های آنژیم در بهبود بهروری از مواد مغذی جیره‌ها و وجود مولتی آنژیم‌های تجاری متعدد، در آزمایش حاضر اثرات سطوح مختلف مواد مغذی جیره به همراه مکمل‌های آنژیم تجاری سافیزیم، کمین و کمبو بر عملکرد و کیفیت لاشه جوجه‌های گوشتی مورد ارزیابی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

تعداد ۲۸۸ قطعه جوجه گوشتی یک روزه سویه راس- ۳۰۸ (مخلوط نر و ماده) به صورت فاکتوریل ۲×۴ شامل دو سطح مواد مغذی (توصیه کاتالوگ سویه راس ۳۰۸ و سه مولتی آنژیم تجاری (سافیزیم، کمین، کمبو و جیره بدون آنژیم) در قالب طرح کاملاً تصادفی بالاتیمارو ۳ تکرار (هر تکرار دارای ۱۲ قطعه جوجه) از سن ۱۰ تا ۴۲ روزگی مورد آزمایش قرار گرفتند. جوجه‌ها در ۱۰ روز اول با یک جیره پیش‌آغازین تغذیه شدند (جدول ۱).

جدول ۱ - ترکیبات جیره غذایی پیش آغازین (درصد)

پیش آغازین (۱۰ روزگی)	ماده خوارکی (%)
۴۷/۷۵	ذرت
۴۴/۵۰	کنجاله سویا
۳/۲۶	روغن کلنزا
۰/۲۹	پودر صدف
۲/۲۶	دی کلسیم فسفات
۰/۴۶	نمک طعام
۰/۲۵	مکمل ویتامینی ^۱
۰/۲۵	مکمل معدنی ^۲
۰/۳۷	دی ال- میتوئین
مواد مغذی تأمین شده	
۳۰۰۰	انرژی قابل متابولیسم (کیلو کالری بر کیلو گرم)
۲۷/۵۰	پروتئین خام (%)
۱/۰۵	کلسیم (%)
۰/۵۰	فسفر در دسترس (%)
۰/۳۲	سدیم (%)
۱/۶۷	لیزین (%)
۱/۱۸	میتوئین + سیستئین (%)
۰/۳۵	تریپتوفان (%)

در آزمایش‌های دیگر نشان داده است که اثرات سوء کاهش پروتئین خام جیره‌ها با تأمین اسیدهای آمینه ضروری برطرف می‌گردد (Han et al., 1992; Knowles et al., 1998).

نشان داده شده که کاهش و یا حذف مکمل‌های معدنی و ویتامینی از جیره‌های غذایی جوجه‌های گوشتی (در مرحله رشد) و مرغ‌های تخم‌گذار (مرحله آخر تخم‌گذاری) بدون داشتن اثرات سوء بر عملکرد آنها امکان‌پذیر است (Nobakht & Mazlum, 2008; Nobakht et al., 2012). در گزارشی دیگر نیز نشان داده شد که کاهش ۱۵ درصدی مواد مغذی نسبت به توصیه NRC در جیره‌های غذایی مرغ‌های تخم‌گذار در مرحله آخر تخم‌گذاری اثرات سوئی بر عملکرد مرغ‌ها نداشته است (Mc nab & Berman, 1997).

آنژیم‌ها افزودنی‌هایی هستند که عمدتاً به منظور کاهش اثرات سوء عوامل ضدتغذیه‌ای و افزایش بهره‌وری از مواد مغذی به جیره‌های غذایی جوجه‌های گوشتی افزوده می‌شوند (farhadi et al., 2009). تعدادی از محققین افزایش ۱۰ درصدی در عملکرد جوجه‌های گوشتی را با استفاده از مکمل‌های آنژیمی گزارش نمودند (Canh et al., 2000). در مقابل، عده‌ای دیگر از پژوهشگران اثرات مشتبی را در استفاده از مکمل‌های آنژیمی در جوجه‌های گوشتی مشاهده نموده‌اند (Leeson et al., 2000; Nobakht et al., 2008).

استفاده از آنژیم در جیره‌های بر پایه ذرت- کنجاله سویا جوجه‌های گوشتی از طریق افزایش ۲۳ درصدی در قابلیت هضم پروتئین جیره، موجب بهبود افزایش وزن و ضربیت تبدیل خوراک شد (Rahmtnejad et al., 2009).

با توجه به اهمیت استفاده از آنژیم‌ها در جیره‌های غذایی، مکمل‌های آنژیمی تجاری متعددی در طیور برای اهداف مختلفی مورد استفاده قرار می‌گیرند. از جمله این آنژیم‌های تجاری می‌توان از سافیزیم، کمین و کمبو نام برد. گزارش شده است که با استفاده از این مکمل‌های آنژیمی در جیره‌های غذایی جوجه‌های گوشتی که بر پایه گندم و جو فرموله شده بودند، عملکرد و کیفیت لاشه جوجه‌ها در مقایسه با شاهد بهبود یافت (Nobakht & Taghizadeh, 2008). در آزمایش دیگری استفاده از آنژیم، اثرات معنی‌داری بر ترکیب لاشه جوجه‌های گوشتی (Ferguson et al.; Bharathidhasan et al., 2009) نداشت. استفاده از مولتی آنژیم در جیره حاوی تفاله گوجه فرنگی ۱۹۹۸؛ موجب افزایش وزن لاشه و چربی بطنی جوجه‌های گوشتی شد (Rahmtnejad et al., 2009).

جیره‌های غذایی برای ۱۱-۲۵ روزگی و ۲۶-۴۲ روزگی با استفاده از مواد مغذی توصیه شده در دفترچه راهنمای سویه راس-۳۰۸ و ۵ درصد مواد مغذی کمتر از مقدار توصیه شده با سطح انرژی قابل متاپولیسم یکسان، توسط نرم افزار جیره‌نویسی UFFDA فرموله و به صورت آزاد در اختیار جووجه‌ها قرار داده شد (جدول ۲). مکمل‌های آنزیمی تجاری مورد استفاده از بازار تهیه شده و به مقدار ۰/۰۵ درصد در جیره‌های غذایی، مورد استفاده قرار گرفتند. مولتی آنزیم‌های سافیزیم حاوی آنزیم‌های بتاگلوکاتنаз و گزیلاتناز، کمین دارای آلفا-آمیلاز، بتاگلوکاتناز، پیتوناز، پروتئاز و لیپاز و کمبو حاوی سلولاز، بتاگلوکاتناز، همی‌سلولاز، آمیلاز، پروتئاز، آلکالین پروتئاز، زایلاتناز و لیپاز بودند.

^۱ ترکیب مکمل‌های ویتامینی استفاده شده به ازای هر کیلوگرم شامل: ویتامین (IU) (IU)، ۲۲۵۰۰ A، ویتامین D₃ (IU)، ۵۰۰۰ E، ویتامین (IU)، ۴۵ B₁ (mg)، ۴/۳ B₂ (mg)، ویتامین K (mg)، ۵، ویتامین (mg)، ۴/۳ B₁₂ (mg)، ۰/۰۴ اسید پانتوتئیک (g)، ۲۴/۵ فولیک (mg)، ۰/۰۴ اسید فولیک (mg)، ۷/۳ بیوتین (mg)، ۰/۰۴ نیاسین (mg)، ۷/۴ پیریدوکسین (mg)، ۰/۰۵ سلنیوم (mg)، ۶۲۵ کولین (mg)، آنتی‌اکسیدان (mg).

^۲ ترکیب مکمل مواد معدنی استفاده شده به ازای هر کیلوگرم شامل: سولفات منگنز (mg)، ۲۴۸ سولفات آهن (mg)، ۱۲۵ اسید روی (mg)، ۲۱۱ سولفات مس (mg)، ۰/۵ کلسیم (mg)، ۲۵ سلنیوم (mg)، ۰/۰۵ کولین (mg)، ۶۲۵ آنتی‌اکسیدان (mg).

جدول ۲ - ترکیبات جیره‌های غذایی پایه (درصد)

ماده خواراکی (%)	آغازین	رشد	۱۱-۲۵ روزگی (mg)	(۲۵-۴۲ روزگی)	۰/۰۵-۰/۰۸ (درصد مواد مغذی)	۰/۰۸-۰/۰۸ (درصد مواد مغذی پیشنهادی راس-۳۰۸)	۰/۰۸-۰/۰۸ (درصد مواد مغذی پیشنهادی سویه راس-۳۰۸)	۰/۰۸-۰/۰۸ (درصد مواد مغذی کمتر از راس-۳۰۸)
اقلام غذایی								
ذرت	۵۴/۹۳	۵۸/۷۱	۵۶/۷۵	۶۰/۵۵	۰/۰۵	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
کنجاله سویا	۳۷/۹۰	۳۴/۷۷	۳۶/۷۱	۳۳/۶۳	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
روغن سویا	۳/۳۹	۲/۹۴	۳/۰۵	۲/۵۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
پودر استخوان	۲/۱۸	۲/۱۰	۱/۸۷	۱/۷۵	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
پودر صدف	۰/۲۹	۰/۱۵	۰/۳۳	۰/۳۴	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
نمک طعام	۰/۴۷	۰/۴۴	۰/۴۲	۰/۳۹	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
مکمل ویتامینی ^۱	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
مکمل معدنی ^۲	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
دی‌ال-متیونین	۰/۳۴	۰/۲۲	۰/۳۸	۰/۲۵	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
انرژی قابل متاپولیسم (کیلوکالری بر کیلوگرم)	۳۰۰۰	۳۰۰۰	۳۰۰۰	۳۰۰۰	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
پروتئین خام (%)	۲۰/۹۵	۱۹/۹۰	۲۰/۹۴	۱۹/۶۰	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
کلسیم (%)	۰/۸۸	۰/۸۳	۰/۸۰	۰/۷۶	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
فسفر در دسترس (%)	۰/۴۳	۰/۴۱	۰/۳۹	۰/۳۷	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
سدیم (%)	۰/۲۱	۰/۲۰	۰/۱۹	۰/۱۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
لیزین (%)	۱/۲۶	۱/۲۰	۱/۲۳	۱/۱۷	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
متیونین + سیستین (%)	۰/۹۹	۰/۹۴	۰/۸۵	۰/۸۱	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸
تریپتوфан (%)	۰/۲۸	۰/۲۷	۰/۲۸	۰/۲۷	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸

^۱ ترکیب مکمل‌ویتامینی استفاده شده به ازای هر کیلوگرم شامل:

ویتامین (IU)، ۲۲۵۰۰ A، ویتامین D₃ (IU)، ۵۰۰۰ E، ویتامین (IU)، ۴۵ B₁ (mg)، ۴/۳ B₂ (mg)، ویتامین K (mg)، ۵، ویتامین (mg)، ۴/۳ B₁₂ (mg)، ۰/۰۴ اسید پانتوتئیک (g)، ۲۴/۵ فولیک (mg)، ۰/۰۴ اسید فولیک (mg)، ۷/۴ نیاسین (mg)، ۷/۳ پیریدوکسین (mg)، ۰/۰۴ بیوتین (mg)، ۰/۰۵ سلنیوم (mg)، ۶۲۵ کولین (mg)، آنتی‌اکسیدان (mg).

^۲ ترکیب مکمل مواد معدنی استفاده شده به ازای هر کیلوگرم شامل:

سولفات منگنز (mg)، ۲۴۸ سولفات آهن (mg)، ۱۲۵ اسید روی (mg)، ۲۱۱ سولفات مس (mg)، ۰/۵ کلسیم (mg)، ۲۵ سلنیوم (mg)، ۰/۵ کولین (mg)، آنتی‌اکسیدان (mg)، ۰/۵ (mg).

نتایج

تأثیر سطوح مختلف مواد مغذی و مکمل‌های آنژیمی در جیره بر عملکرد جوجه‌های گوشتی در سن ۱۱-۲۵ روزگی در جدول ۳ ارائه شده است. استفاده از مکمل‌های آنژیمی، دارای اثرات معنی‌داری بر عملکرد جوجه‌های گوشتی در سن ۱۱-۲۵ روزگی بود ($P<0.05$). استفاده از مکمل‌های آنژیمی (به خصوص آنژیم کمین) در مقایسه با شاهد باعث کاهش مقدار خوراک مصرفی گردید. بالاترین افزایش وزن با استفاده از آنژیم سافیزیم مشاهده شد. استفاده از هر سه مکمل آنژیمی در مقایسه با شاهد موجب بهبود ضریب تبدیل خوراک در جوجه‌های گوشتی شد. هر چند استفاده از سطوح مواد مغذی توصیه شده در دفترچه راهنمای سویه راس-۳۰۸ موجب بهبود عملکرد جوجه‌ها در مقایسه با درصد کمتر از مقدار توصیه شده گردید، ولی این بهبودی معنی‌دار نبود ($P>0.05$). همچنین نتایج معنی‌داری در رابطه با اثرات متقابل سطح مواد مغذی جیره و مکمل‌های آنژیمی مشاهده نگردید ($P>0.05$).

برنامه نوردهی سالن در سه روز اول به صورت پیوسته و از روز چهارم به صورت ۲۳ ساعت روشنایی و ۱ ساعت تاریکی بود. دمای سالن در روز اول ۳۴ درجه بوده و از هفته اول به بعد به ازای ۲۰ هر هفته، ۲ درجه سانتی‌گراد کاهش پیدا کرد و در هفته ۶، به ۲۰ درجه سانتی‌گراد کاهش یافت و تا آخر دوره در این درجه حرارت تنظیم گردید. توزین خوراک مصرفی و وزن جوجه‌ها در پایان دوره‌ها صورت گرفته و با در نظر گرفتن تلفات و تعیین روز ، ضریب تبدیل غذایی در دوره‌های آغازین، رشد و کل دوره محاسبه گردید. در پایان دوره آزمایش در ۴۲ روزگی از هر تکرار قطعه جوجه، یکی نر و دیگری ماده انتخاب شده و بعد از ۱۲ ساعت گرسنگی دادن، برای تعیین صفات لاشه کشتار شدند. داده‌های حاصل از عملکرد (افزایش وزن، مصرف خوراک و ضریب تبدیل غذایی) و صفات لاشه (درصد های لاشه، چربی بطنی، سنگدان، کبد، سینه و ران)، به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی به کمک نرم‌افزار SAS آنالیز شد. مقایسه تیمارها با هم با استفاده از آزمون توکی انجام گردید.

جدول ۳- اثرات سطوح مختلف مواد مغذی جیره و مکمل‌های آنژیمی بر عملکرد جوجه‌های گوشتی در سن ۱۱-۲۵ روزگی

سطح مواد مغذی	منابع تغییر	خوراک مصرفی (گرم در روز)	افزایش وزن (گرم در روز)	ضریب تبدیل خوراک
توصیه راس		۷۴/۹۲	۴۲/۹۱	۱/۷۶
۵ درصد کمتر از توصیه راس	SEM	۷۳/۸۰	۴۱/۴۶	۱/۷۸
۰/۰۳۹	P value	۰/۴۷۶	۰/۸۶۲	۰/۷۲۵
نوع آنژیم		۷۵/۸۱ ^a	۳۹/۰۹ ^b	۱/۹۵ ^a
بدون آنژیم	SEM	۷۴/۷۶ ^{ab}	۴۴/۵۸ ^a	۱/۶۸ ^b
سافیزیم		۷۲/۹۳ ^b	۴۲/۵۹ ^{ab}	۱/۷۲ ^b
کمین		۷۳/۹۵ ^{ab}	۴۲/۴۹ ^{ab}	۱/۷۶ ^b
کمبو	SEM	۰/۶۷۴	۱/۲۲۰	۰/۰۵۸

ادامه جدول ۳

منابع تغییر	خوراک مصرفی (گرم در روز)	افزایش وزن (گرم در روز)	ضریب تبدیل خوراک	P value
نوع آنزیم × سطح مواد مغذی				
بدون آنزیم × توصیه راس	۷۶/۳۸	۳۷/۴۸	۲/۰۵	۰/۰۱۸
سافیزیم × توصیه راس	۷۴/۸۵	۴۵/۴۵	۱/۶۵	۰/۰۴
کمین × توصیه راس	۷۳/۹۹	۴۳/۹۷	۱/۶۹	۰/۰۴۷
کمبو × توصیه راس	۷۴/۴۸	۴۴/۷۵	۱/۶۸	
بدون آنزیم × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۷۵/۲۴	۴۰/۷۰	۱/۸۵	
سافیزیم × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۷۴/۷۰	۴۳/۷۰	۱/۷۲	
کمین × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۷۱/۸۶	۴۱/۲۱	۱/۷۵	
کمبو × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۷۳/۴۱	۴۰/۲۵	۱/۸۳	
SEM	۰/۹۵۳	۱/۷۲۰	۰/۰۷۹	۰/۰۷۹
P value	۰/۷۸۲	۰/۱۷۹	۰/۱۷۵	

میانگین‌های هر ستون با حروف غیرمشترک دارای اختلاف معنی‌دار می‌باشند ($P < 0.05$)

اثرات استفاده از سطوح مواد مغذی و نوع مکمل آنزیمی بر صفات لاشه جوجه‌های گوشتی در پایان دوره آزمایش در جدول ۶ آورده شده است.

استفاده از سطوح مختلف مواد مغذی اثرات معنی‌داری بر درصد چربی بطنی و درصد سنگدان در جوجه‌های گوشتی داشت ($P < 0.01$). کاهش ۵ درصدی سطوح مواد مغذی نسبت به توصیه سویه راس موجب افزایش درصد چربی بطنی و درصد سنگدان شد. در حالی که اثرات معنی‌داری بر سایر صفات لاشه نداشت ($P > 0.05$). انواع آنزیم‌های مورد استفاده و نیز اثرات متقابل نوع آنزیم و سطوح مواد مغذی جیره‌ها نیز نتوانستند به صورت معنی‌داری صفات لاشه جوجه‌ها را تحت تأثیر قرار دهند ($P > 0.05$).

اثرات سطوح مختلف مواد مغذی و مکمل‌های آنزیمی در جیره بر عملکرد جوجه‌های گوشتی در سن ۲۶–۴۲ روزگی در جدول ۴ خلاصه شده است. استفاده از سطوح مختلف مواد مغذی، نوع مکمل آنزیمی و اثرات متقابل بین سطوح مواد مغذی و مکمل آنزیمی اثرات معنی‌داری بر عملکرد جوجه‌ها در سن ۲۶–۴۲ روزگی نداشت ($P > 0.05$).

تأثیر سطوح مواد مغذی و نوع مکمل آنزیمی بر عملکرد جوجه‌های گوشتی در کل دوره آزمایش در جدول ۵ مشاهده می‌گردد.

استفاده از سطوح مختلف مواد مغذی، نوع مکمل آنزیمی و اثرات متقابل بین سطوح مواد مغذی و مکمل آنزیمی اثرات معنی‌داری بر عملکرد جوجه‌ها در کل دوره آزمایش نداشت ($P > 0.05$).

جدول ۴- اثرات سطوح مختلف مواد مغذی جیره و مکمل‌های آنژیمی بر عملکرد جوچه‌های گوشتی در سن ۲۶-۴۲ روزگی

منابع تغییر	خواراک مصرفي (گرم در روز)	افزایش وزن (گرم در روز)	ضریب تبدیل خواراک
سطح مواد مغذی			
توصیه راس	۱۴۴/۸۴	۸۴/۱۶	۱/۷۳
۵ درصد کمتر از توصیه راس	۱۴۳/۰۰	۸۶/۴۹	۱/۶۶
SEM			
P value	۰/۶۵۳	۰/۳۲۱	۰/۰۴۲
نوع آنژیم			
بدون آنژیم	۱۴۵/۵۴	۸۵/۰۵	۱/۷۲
سافیزیم	۱۴۶/۳۷	۸۵/۸۵	۱/۷۲
کمین	۱۳۶/۴۸	۸۳/۲۴	۱/۶۵
کمبو	۱۴۷/۳۰	۸۷/۱۶	۱/۷۰
SEM	۴/۰۰	۲/۲۷	۰/۰۶
P value	۰/۲۳۴	۰/۶۷۲	۰/۸۲۰
نوع آنژیم × سطح مواد مغذی			
بدون آنژیم × توصیه راس	۱۵۲/۱۵	۸۴/۶۱	۱/۸۱
سافیزیم × توصیه راس	۱۴۵/۸۴	۸۱/۳۱	۱/۸۱
کمین × توصیه راس	۱۳۰/۳۳	۸۰/۳۳	۱/۶۳
کمبو × توصیه راس	۱۵۱/۰۳	۹۰/۴۱	۱/۶۸
بدون آنژیم × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۱۳۸/۹۲	۸۵/۴۹	۱/۶۳
سافیزیم × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۱۴۶/۹۰	۹۰/۴۰	۱/۶۴
کمین × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۱۴۲/۶۳	۸۶/۱۴	۱/۶۷
کمبو × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۱۴۳/۵۷	۸۳/۹۳	۱/۷۲
SEM	۵/۶۵	۳/۲۱	۰/۰۸
P value	۰/۱۶۵	۰/۱۲۵	۰/۳۸۰

جدول ۵- اثرات سطوح مختلف مواد مغذی جیره و مکمل‌های آنزیمی بر عملکرد جوجه‌های گوشتی در کل دوره آزمایش (۱۱-۴۲ روزگی)

منابع تغییر	خوراک مصرفی (گرم در روز)	افزایش وزن (گرم در روز)	ضریب تبدیل خوراک
سطح مواد مغذی			
توصیه راس	۱۰۹/۸۳	۶۳/۵۴	۱/۷۴
۵ درصد کمتر از توصیه راس	۱۰۸/۴۱	۶۳/۹۸	۱/۷۰
SEM			
P value	۰/۴۹۴	۰/۷۶۹	۰/۰۳۶۳
نوع آنزیم			
بدون آنزیم	۱۱۰/۶۷	۶۲/۰۷	۱/۷۹
سافیزیم	۱۱۰/۵۸	۶۵/۲۲	۱/۷۰
کمین	۱۰۴/۶۵	۶۲/۹۱	۱/۶۷
کمبو	۱۱۰/۵۷	۶۴/۸۳	۱/۷۱
SEM	۲/۰۳	۱/۴۷	۰/۰۰۵
P value	۰/۱۳۲	۰/۳۹۷	۰/۲۶۸
نوع آنزیم × سطح مواد مغذی			
بدون آنزیم × توصیه راس	۱۱۴/۲۷	۶۱/۰۵	۱/۸۸
سافیزیم × توصیه راس	۱۱۰/۳۵	۶۳/۳۸	۱/۷۵
کمین × توصیه راس	۱۰۲/۰۵	۶۲/۱۵	۱/۶۵
کمبو × توصیه راس	۱۱۲/۶۵	۶۷/۵۸	۱/۶۸
بدون آنزیم × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۱۰۷/۰۸	۶۳/۱۰	۱/۷۰
سافیزیم × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۱۱۰/۸۱	۶۷/۰۵	۱/۶۵
کمین × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۱۰۷/۲۵	۶۳/۶۸	۱/۶۹
کمبو × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۱۰۸/۵۰	۶۲/۰۹	۱/۷۵
SEM	۲/۸۷	۲/۰۸	۰/۰۶
P value	۰/۱۹۰	۰/۱۷۰	۰/۱۹۰

**جدول ۶ - اثرات سطوح مختلف مواد مغذی جیره و مکمل‌های آنزیمی بر صفات لاشه جوجه‌های گوشتی
در پایان دوره آزمایش (۴۲ روزگی) (درصد)**

منابع تغییر	سطح مواد مغذی	لاشه	چربی بطنی	سنگدان	کبد	سینه	ران
نحوه آنژیم × سطح مواد مغذی							
SEM	نوصیه راس	۷۳/۲۶	۲/۴۵ ^b	۲/۲۰ ^b	۲/۷۳	۳۷/۱۶	۲۵/۱۲
P value	راس	۷۳/۲۹	۲/۹۷ ^a	۲/۳۶ ^a	۲/۷۱	۳۶/۳۰	۲۵/۰۱
نوع آنژیم							
SEM	بدون آنژیم	۷۳/۱۵	۲/۶۰	۲/۳۳	۲/۷۴	۳۶/۵۸	۲۵/۳۵
P value	سافیزیم	۷۴/۰۴	۲/۸۳	۲/۲۷	۲/۶۹	۳۶/۳۷	۲۵/۱۸
SEM	کمین	۷۱/۴۱	۲/۷۶	۲/۲۸	۲/۹۵	۳۷/۴۷	۲۵/۰۶
P value	کمبو	۷۴/۵۱	۲/۶۴	۲/۲۵	۲/۵۱	۳۶/۵۰	۲۴/۶۷
نحوه آنژیم × سطح مواد مغذی							
SEM	بدون آنژیم × توصیه راس	۷۲/۷۹	۲/۳۷	۲/۲۰	۲/۷۶	۳۶/۴۵	۲۵/۲۲
P value	سافیزیم × توصیه راس	۷۴/۲۳	۲/۵۱	۲/۱۷	۲/۸۱	۳۶/۴۴	۲۵/۲۷
SEM	کمین × توصیه راس	۷۲/۲۳	۲/۶۶	۲/۱۶	۲/۸۳	۳۸/۰۱	۲۴/۸۱
P value	کمبو × توصیه راس	۷۳/۸۱	۲/۲۵	۲/۲۷	۲/۵۴	۳۷/۷۳	۲۵/۱۹
SEM	بدون آنژیم × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۷۴/۵۱	۲/۸۴	۲/۴۶	۲/۷۲	۳۶/۷۱	۲۵/۴۹
P value	سافیزیم × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۷۳/۸۵	۲/۱۵	۲/۳۷	۲/۵۶	۳۶/۳۰	۲۵/۰۹
SEM	کمین × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۷۰/۵۹	۲/۸۵	۲/۴۱	۳/۰۷	۳۶/۹۲	۲۵/۳۲
P value	کمبو × ۵ درصد کمتر از توصیه راس	۷۵/۲۱	۳/۰۳	۲/۲۲	۲/۴۸	۳۵/۲۸	۲۴/۱۶
SEM	میانگین های هر ستون با حروف غیر مشترک دارای اختلاف معنی دار می باشند (P<0.05)	۱/۵۷	۰/۲۱۶	۰/۱۰۳	۰/۲۳۲	۰/۸۴۴	۰/۳۹۴
P value		۰/۷۸۵	۰/۵۷۲	۰/۴۲۳	۰/۷۶۶	۰/۴۱۰	۰/۲۵۷

بحث

کارآیی جوجه‌ها را اصلاح نماید (Farkhoy et al., 1997) در صورتی که با ادامه رشد پرنده این سیستم‌ها نیز کامل شده و ظرفیت تولید آنزیم‌های داخلی بهبود یافته و بدون وجود آنزیم‌های خارجی، آنزیم‌های داخلی نیازمندی‌های پرندگان را برآورد می‌نمایند لذا استفاده از آنزیم‌های خارجی نمی‌تواند در بهبود عملکرد جوجه‌ها مؤثر باشند. در آزمایش حاضر نیز نتایج حاصل می‌تواند ناشی از کسب این توانمندی توسط جوجه‌ها متناسب با افزایش سن آن‌ها باشد که مکمل‌های آنزیمی اضافه شده نتوانسته‌اند در دوره رشد و کل دوره، عملکرد جوجه‌ها را بهبود دهند. گزارش‌های متعددی وجود دارند که نشان می‌دهند استفاده از آنزیم‌ها در اغلب موارد موجب بهبود عملکرد جوجه‌ها می‌شوند (Zanella et al., 1999; Cowieson et al., 2000; Nobakht et al., 2012). گزارش‌ها نیز این بهبودی را تأیید نمی‌کنند (Mcnab & Bernard, 1997; Peric et al., 2002).

کاهش ۵ درصدی مواد مغذی جیره‌ها موجب افزایش درصد چربی بطنی و سنگدان شده است. انرژی، وظيفة سوخت و ساز سایر مواد مغذی در بدن را به عهده دارد. در این آزمایش جیره‌ها دارای انرژی قابل متابولیسم یکسانی بوده‌اند، در جیره‌های حاوی مواد مغذی کمتر از توصیه راس-۳۰.۸ احتمالاً به علت کاهش مواد مغذی جیره‌ها، انرژی به اندازه کافی جهت متابولیسم مصرف نشده و مقداری از آن تبدیل به چربی شده و در محل‌های مناسب از جمله محوطه شکمی و روی سنگدان رسوب می‌نماید. افزایش درصد سنگدان با استفاده از جیره‌های دارای مواد مغذی کمتر از توصیه سویه راس نیز احتمالاً مربوط به چربی رسوب شده در آن می‌باشد که به خوبی از آن جدا نشده است. کاهش در کیفیت لاش و افزایش چربی بطنی در کاهش ۳ تا ۴ درصدی پروتئین خام جیره جوجه‌های گوشتی قبل از گزارش شده است (Bregendahi et al., 2002). که با یافته‌های این آزمایش مطابقت دارد. استفاده از آنزیم‌ها اثرات معنی‌داری بر صفات لاش جوجه‌ها نداشته است که با گزارش‌های موجود در این زمینه مبنی

خوراک مصرفی عامل مهمی در بهبود عملکرد محسوب می‌گردد زیرا با مصرف کافی غذاء، مواد مغذی لازم برای رشد در اختیار پرنده قرار گرفته و منجر به افزایش وزن می‌گردد. در آزمایش حاضر، استفاده از سطوح مختلف مواد مغذی در جیره نتوانسته میزان خوراک مصرفی را تحت تأثیر قرار دهد لذا تغییری نیز در افزایش وزن و ضریب تبدیل غذایی صورت نگرفته است. انرژی، مهمترین عامل تأثیرگذار بر مقدار خوراک مصرفی توسط طیور می‌باشد. از آنجا که جیره‌ها دارای سطح انرژی یکسانی بوده‌اند، لذا مقدار خوراک مصرفی نیز تغییر نموده و عملکرد را تحت تأثیر قرار نداده است. این نتایج مطابق یافته‌های قبلی است که در آنها گزارش شده بود که کاهش ۱۵ درصدی مواد مغذی در جیره مرحله آخر تخم‌گذاری مرغ‌های تخم‌گذار و نیز حذف مکمل‌های مواد معدنی و ویتامینی از جیره مرحله رشد و آخري جوجه‌های گوشتی، اثرات معنی‌داری بر عملکرد آنها ندارد (Nobakht & Mazlum, 2008; Nobakht et al., 2008). در حالی که با گزارش دیگری در خصوص اثرات منفی کاهش ۳ درصدی پروتئین خام جیره بر عملکرد جوجه‌های گوشتی مطابقت ندارد (Bregendahi et al., 2002). تفاوت نتایج آزمایش حاضر با نتایج گزارش‌های قبلی احتمالاً ناشی از تفاوت موجود در سطح مواد مغذی جیره‌ها بوده است. در گزارش مزبور مقدار پروتئین خام کاهش یافته ۳ درصد بوده است در حالی که در آزمایش حاضر این کاهش حدود ۱ درصد بوده است. به عبارت دیگر مقدار کاهش مواد مغذی جیره‌های آزمایشی نسبت به شاهد در حدی نبوده است که عملکرد جوجه‌ها را تحت تأثیر قرار دهد. استفاده از مکمل‌های آنزیمی در جیره‌های غذایی مرحله آغازین جوجه‌های گوشتی موجب بهبود عملکرد آنها شده است در صورتی که در دوره رشد و کل دوره آزمایش، مکمل‌های آنزیمی اثرات معنی‌داری بر عملکرد نداشته‌اند. گزارش شده است که در سینین اولیه جوجه‌ها ترشح آنزیم‌های با منشاء داخلی به علت عدم تکامل و رشد کافی غدد ترشح کننده داخلی به اندازه کافی نمی‌باشد لذا مکمل‌سازی جیره‌ها با آنزیم‌های خارجی می‌تواند

- Cowieson, AJ., Acamovict, A and Bedford, M.R. (2000) Enzyme supplementation of diets containing *Comelina sativa* meal for poultry. *Br. Poult. Sci* 41: 689-690.
- Fancher, B. I and Jensen L.S. (1989a) Dietary protein level and essential amino acid content: Influence upon female broiler performance during the grower period. *Poult. Sci* 68: 897- 908.
- Farhadi, A., Sayahzadeh, H and Jafari- Arvari, A. R. (2009) The effect of enzyme addition in diets on the basis of corn, barley and wheat on carcass quality and broiler performance. *Agric. Sci. Natur. Resour.* 16 (Special issue 1-a).
- Farkhoy, M., Sigharody, F and Niknafas F. (1997) Poultry breeding. Second Edition. Coasar Publication. pp: 150-266.
- Ferguson, N. S., Gates, R. S., Taraba, J. L., Cantor, A. H., Pescatore, A. J., Ford, M. J and Burnham D. J. (1998) The effect of dietary crude protein on growth, ammonia concentration, and litter composition in broilers. *Poult. Sci* 77:1481-1487.
- Han, Y., Suzuki, H., Parsons, C. M and Baker, D. H. (1992) Amino acid fortification of a low-protein corn and soybean meal diet for chicks. *Poult. Sci* 71:1168-1178.
- Knowles, T. A., Southern, L. L., Bidner, T., DKerr, B. J and Friesen, K. G. (1998) Effect of dietary fiber or fat in low-crude protein, crystalline amino acid-supplemented diets for finishing pigs. *J. Anim. Sci* 76:2818-2832.
- Leeson, S., Summers, J. D and Caston L. J. (2000) Net energy to improve pullet growth with low protein amino acid-fortified diets. *J. Appl. Poult. Res* 9:384-392.
- Mcnab, J. M and Bernard, K. (1997) The effect of proteases (Vegpro) on the true metabolisable energy (TMEn) and true digestibility of amino acids in soybean meal. *Poult. Sci* 76 (1): 133 (Abst.)

بر عدم تأثیر استفاده از مکمل های آنزیمی بر صفات لاشه در جوجه های گوشتی مطابقت دارد (Bharathidhasan et al., 2009; Farhadi et al., 2009). در حالی که با یافته های دیگر که استفاده از مولتی آنزیم در جیره حاوی تفاله گوجه فرنگی را موجب افزایش وزن لашه و چربی بطنی جوجه های گوشتی (Rahmatnejad et al., 2009) 2009 . وجود تفاوت در نتایج را می توان به سطح و نوع مولتی آنزیم مورد استفاده، ترکیب جیره های غذایی، طول مدت استفاده و سطح مواد مغذی جیره های غذایی نسبت داد. از آنجایی که دفترچه راهنمایی سویه راس سطوح مواد مغذی را بیشتر از NRC توصیه نموده است، به نظر می رسد مواد مغذی مورد نیاز جهت رشد فراهم شده و افروزن آنزیم ها مؤثر واقع نشده اند. با توجه به نتایج این آزمایش کاهاش ۵ درصدی مواد مغذی جیره ۳۰۸ بدون داشتن اثرات سوئی بر عملکرد جوجه ها امکان پذیر بوده و استفاده از مولتی آنزیم های تجاری سافیزیم، کمبو و کمین با جیره های دارای سطوح مواد مغذی معمول و ۵ درصد کمتر از توصیه کاتالوگ سویه راس - ۳۰۸ نتوانست اثرات مثبتی بر عملکرد نهایی و کیفیت لاشه جوجه ها داشته باشد.

منابع

- Bharathidhasan, A., Chandrasekaran, D., Natarajan, A and Ezhilvalavan, S. (2009) Effect of enzyme supplementation on carcass quality, intestinal viscosity and ileal digestibility's of broilers to nutrient reduced diet. *Tamilnadu J. Vet. Anim. Sci* 5 (6): 239-245.
- Bregendahi, K., Selln F and Zimmerman, D.R. (2002) Effect of low- protein diets on growth performance and body composition of broiler chicks. *Poult. Sci* 81: 1156-1167.
- Canh, T.T., Aarnink, A. J. A., Schutte, J. B., Sutton, A., Langhout, D. J and Verstegen M. W. A. (1998) Dietary protein affects nitrogen excretion and ammonia emission from slurry of growing-finishing pigs. *Livestock. Prod. Sci* 56:181-191.

- Nobakht, A and Mazlum, F. (2008) The effects different nutrients levels on performance and egg traits of laying hens in late laying period. *J. Agri. Nat. Res* 2: 294-297.
- Nobakht, A and Taghizadeh, A. (2008) The effects different levels of dietary minerals and vitamins premixes on laying hens performance in late laying period. *Anim. Sci. Res* 18 (3): 222-231.
- Nobakht, A., Mahini, F and Khodaei, S. (2012) The effects of using three commercial enzyme on performance and carcass traits of broiler chickens fed wheat- barley soy based diets. *Ir. J. Anim. Sci. Res* 4 (1): 32-38.
- Nobakht, A., Mazlum, F., Khodaei, S and Pishiangh, J. (2008) The effects of different levels of minerals and vitamins premixes on performance of laying hens in first laying phase. *Vet.J* 4: 39-46.
- Peric, L., Kovcin, S., Stanacev, V and Milosevic, N. (2002) Effect of enzymes on broiler chick performance. *Buletinul Usamv* 57: 245- 249.
- Pinchasov, Y., Mendonca, C. X. and Jensen, L.S. (1990) Broiler chick response to low protein diets supplemented with synthetic amino acids. *Poult. Sci* 69: 1950-1955.
- Rahmatnejad, E., Bojar Pour, M., Mamuei, M., Mirzadeh, K and Perai, A. H. (2009) The effects of dried tomato pomace and a multipleenzyme mixture supplementation (RovabioExcelTM) on performance and carcass quality of broiler chickens. *Af. J. Biotechnol* 10 (45): 9207- 9212.
- SAS Institute. (2005) SAS Users guide: Statistics. Version 9.12. SAS InstituteInc.. Cary, NC.
- Zanella, N., Sakomura, K., Silversides, F. G., Fiqueirido, A and Pack, M. (1999) Effects of enzyme supplementation of broiler diets based on corn and soybeans. *Poult. Sci* 78: 561-568.

▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪